

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **M.**, so sídlom P., IČO: X.X, v dovolacom konaní zast. advokátom JUDr. T. B., so sídlom P., proti odporcom: **1/ A. M., 2/ A. M.**, obaja bytom P., v dovolacom konaní zast. advokátom JUDr. Mgr. Š. B., so sídlom Ž., o **zaplatenie 420,50-€**, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4C/83/2006, o dovolaní odporcov 1/ a 2/, proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 2. marca 2010 sp. zn. 17Co/301/2009 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie odporcov **o d m i e t a.**

Navrhovateľovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom z 25. augusta 2009 č. k. 4C 83/2006-316 uložil odporcom 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 401,55 € (12.097,-Sk), do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol, odporcom v 1. a 2. rade ďalej uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 370,94-€, do rúk jeho právneho zástupcu JUDr. T. B., do troch dní. Odporcom v 1. a 2. rade tiež uložil povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne náhradu trov konania štátu vo výške 403,84-€ na účet súdu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu trovy štátu vo výške 278,32-€, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Právne vec posúdil podľa ustanovenia § 696 ods. 1 a 2 Obč. zákonníka. Výšku nedoplatku za plnenia spojené s nájmom bytu ustálil za pomoci znaleckého

dokazovania, v záujme hospodárnosti konania, keď výška trov konania vysoko prevýšila výšku uplatnenej istiny 420,50-€, ďalšie dokazovanie nenariadil. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. a o náhrade trov konania štátu podľa ust. § 148 ods. 1 O. s. p., pričom ich náhradu uložil zaplatiť účastníkom podľa pomeru ich úspechu v konaní - navrhovateľa 59,2%, odporcov 40,8%.

Na odvolanie navrhovateľa a odporcov 1/ a 2/ Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd rozsudkom z 2. marca 2010 sp. zn. 17 Co 301/2009 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny a zároveň žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Krajský súd vo veci rozhodol v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podali dovolanie odporcovia 1/ a 2/, v ktorom navrhli napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na nové konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnili ustanovením § 237 písm. f/ a ustanovením § 241 ods. 2 písm. a/, b/ O. s. p. Dovolatelia sú presvedčení o tom, že odvolací súd sa dostatočne nevysporiadal s námietkami, ktoré uviedli v odvolaní, predovšetkým s tým, že nespochybnil nimi vypočítanú výšku dlžnej sumy navrhovateľovi, ako aj s ich návrhom na znalecké dokazovanie. Vyslovili tiež názor, že odvolací súd mal vo veci nariadiť pojednávanie, práve za účelom doplnenia dokazovania. Mali za to, že odvolací súd nedodrжал ich základné právo na rýchlu a účinnú ochranu ako i možnosť konať pred súdom.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcov 1/ a 2/ vyjadril, že nesúhlasí s dôvodmi dovolania uvádzanými odporcami 1/ a 2/ a navrhuje aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcov ako nedôvodné zamietol a uložil odporcom povinnosť nahradiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne jeho trovy právneho zastúpenia v dovolacom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie predpokladov pre odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 243 O. s. p.. a v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu. Keďže konanie o každom mimoriadnom opravnom prostriedku má vždy znak výnimočnosti, rámec možného prieskumu obmedzuje zákon len na taxatívne ustanovené dôvody prípustnosti konania o mimoriadnom opravnom prostriedku.

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie proti rozsudku je prípustné, ak je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O. s. p.). Dovolanie je prípustné aj proti rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O. s. p.). Dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O. s. p.). Prípustnosť dovolania odporcov 1/ a 2/ v danom prípade nemožno vyvodiť z vyššie uvedených ustanovení, lebo napadnutý rozsudok nie je zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O. s. p.), dovolací súd v tejto veci dosiaľ nezaujal záväzný právny názor (§ 238 ods. 2 O. s. p.) a v napadnutom potvrdzujúcom rozsudku odvolací súd nevyslovil prípustnosť dovolania v zmysle § 238 ods. 3 O. s. p..

So zreteľom na to by dovolanie odporcov mohlo byť procesne prípustné, len ak by napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní postihnutom závažnou procesnou vadou v zmysle § 237 O. s. p. O vadu takejto povahy ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval

senát. Treba zdôrazniť, že § 237 O. s. p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia nie je predmet konania významný a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O. s. p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie vylúčené.

Vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. v dovolaní namietané však v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Osobitne sa dovolací súd zaoberal námietkou dovolateľov, že postupom odvolacieho súdu im bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Podľa § 237 písm. f/ O. s. p. dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia je taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkom odníme možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O. s. p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkom konania procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O takýto prípad v prejednávanej veci nejde.

Nevykonanie dôkazov podľa návrhov alebo predstáv účastníka konania nie je postupom, ktorým by mu súd odnímal možnosť konať pred súdom, lebo rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrí výlučne súdu, a nie účastníkovi konania (§ 120 ods. 1 O. s. p.). Ak súd niektorý dôkaz nevykoná, môže to viesť len k jeho nesprávnym skutkovým záverom a teda v konečnom dôsledku aj k nesprávnemu rozhodnutiu, nie však k zmätočnosti rozhodnutia. Pokiaľ dovolatelia namietajú aj nesprávne hodnotenie dôkazov, dovolací súd uvádza, že v prípade nesprávneho hodnotenia dôkazov nejde o dôvod, ktorý by zakladal prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p.

Z obsahu dovolania vyplýva tiež výhrada, že krajský súd rozhodol bez pojednávania, k čomu podľa názoru dovolateľov nebol oprávnený. Vo všeobecnosti platí, že o odňatie možnosti konať pred súdom ide aj vtedy, ak odvolací súd rozhodol bez nariadenia pojednávania; o takýto prípad ale nejde, ak odvolací súd nenariadi pojednávanie rešpektujúc podmienky uvedené v § 214 ods. 2 O. s. p.

Podľa § 214 ods. 1 O. s. p. na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania, c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Podľa § 214 ods. 2 O. s. p. v ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania.

Zo spisu vyplýva, že odvolací súd považoval skutkové zistenia súdu prvého stupňa za úplné a ich právne posúdenie súdom prvého stupňa za správne; v dôsledku toho dospel k záveru, že sú dané zákonné dôvody pre potvrdenie odvolaním napadnutého rozsudku (§ 219 O. s. p.). V tomto prípade: a/ nebolo potrebné dokazovanie zopakovať ani doplniť, b/ súd prvého stupňa rozhodol po nariadení pojednávania a c/ obsah spisu nesvedčí o tom, že by nariadenie odvolacieho pojednávania vyžadoval dôležitý verejný záujem. Vzhľadom na to dospel dovolací súd k záveru, že odvolací súd postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ prejednal odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej bez nariadenia odvolacieho pojednávania. Dovolateľom bolo súdom prvého stupňa umožnené na pojednávaní konanom 21. mája 2009 a 25. augusta 2009 predniesť všetky relevantné skutočnosti, na záver aj zhrnúť svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci. Uvedený postup odvolacieho súdu nemal za následok procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.

Keďže dovolanie odporcov 1/ a 2/ nie je procesne prípustné, nemohol dovolací súd pristúpiť k posúdeniu správnosti právneho posúdenia veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O. s. p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v ustanovení § 237 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcov 1/ a 2/ podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

Dovolací súd nepriznal navrhovateľovi náhradu trov dovolacieho konania, pretože si ich nevyčísľil (§ 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 a § 151ods. 1, 2 O. s. p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júla 2010

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Hrčková Marta